

TMMOB

40. OLAĞAN GENEL KURUL

SONUÇ BİLDİRGESİ

(29 Mayıs - 1 Haziran 2008 ANKARA)

Halkımıza;

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin 40.Genel Kurulu, küresel sermayenin yeni bir dünya krizine girmekte olduğu, kapitalizmin kural tanımaz uygulamaları sonucu dünyamızın hızla doğal dengesini kaybettiği, küresel ısınmanın tüm canlıları yok edebilecek düzeylere yükselme eğilimi taşıdığı günlerde yapıldı.

1980'li yıllardan bu yana dünyamız küreselleşme adı altında yeniden yapılandırılmaktadır. Küresel sermaye, dünyadaki tüm ekonomik yapıları hegemonyası altına almakta, IMF ve Dünya Bankası gibi kurumlar aracılığı ile kendi programlarını geliştirmekte olan ülkelere dayatmaktadır. Küresel gelirin %55'i nüfusun sadece %5'i tarafından gasp edilmektedir. Bu durum gelir dağılımı uçurumunu daha da derinleştirmektedir.

Sermaye, yeni yatırımlar yapmak yerine, özelleştirmeler sonucu hazır bir pazar olan kamu işletmelerine ve kamu tarafından sağlanan hizmetlere el koymakta, ancak uygulanan bu politikalar pazarın daralmasının önüne geçememekte ve yeni bir dünya krizinin başladığı artık herkes tarafından kabul edilmektedir. Geçtiğimiz aylarda ABD'de konut kredilerinde başlayan kriz, petrol ve gıda krizi ile birlikte yayılmaktadır.

Tek kutuplu dünyamızda jandarmalığa soyunan ABD, özellikle enerji kaynakları üzerinde hegemonya sağlamak için dünya halklarına saldırılarını artırarak sürdürmektedir. Bu emperyalist politikalar, Afganistan ve Irak'ta işgaller, Lübnan ve İran'da ise askeri saldırı politikaları olarak sergilenmektedir. Her ekonomik bunalım ABD ve AB güçlerini pervasızlaştırmakta, saldırganlaştırmaktadır. Emperyalizm sadece finansman ve ekonomik gücü ile değil, askeri gücü ile de egemenlik alanlarını genişletmektedir.

ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesiyle gündeme getirdiği kendine bağlı kukla ve ılımlı İslam'ın iktidar olduğu devletler oluşturma çabaları ülkemizi de büyük bir çatışmanın içine yuvarlamaktadır.

Türkiye kapitalist küreselleşmeye eklenme

doğrultusunda bir değişim süreci yaşamaktadır. Ekonomiden siyasete ve gündelik hayata kadar her şey sermayenin yeni düzenine uygun olarak yeniden düzenlenmektedir. 12 Eylül ve ANAP ile başlayan ve bugüne kesintisiz süren bu değişimin son ve en güçlü aktörü ise AKP'dir. AKP, emperyalist odaklardan aldığı güçle, "üsttekilere han hamam, alttakilere din iman" politikaları ile iktidarını kamusal alanda ve gündelik hayat içerisinde giderek yerleştirmektedir.

Türkiye'de emperyalizmin ve egemen sınıfların taşeronu AKP Hükümeti, kapitalist küreselleşme ve neo-liberal politikalar ekseninde, her alanda özelleştirme, kuralsızlaştırma ve piyasalaştırmayı uygulamakta, dışa bağımlı yapıyı pekiştirmektedir.

Ülkemizde sinai yatırımlar durmuş, KOBİ'lerin önemli bir kısmı pazardan çekilmiş, işsizlik kronik bir sorun haline gelmiştir. Ülkemizi IMF'ye teslim edenler, meslektaşlarımızı işsizliğe, düşük ücrete, meslek alanı dışında çalışmaya ve beyin göçüne zorlamaktadırlar. İstihdam verileri büyük olumsuzluklar taşımaktadır.

İşsizlik oranı gayri resmi rakamlara göre % 20' leri bulmuştur.

Özellikle sanayi yatırımları çok sınırlı kaldığından yeni istihdam alanları açılmamaktadır. Verimlilik artışı senaryosu ile işgücü sömürüsü katmerleşmiştir.

Genç işsizliğin tımandığı ülkemizde, nüfusun yarısını oluşturan kadınlar, sınırlı ölçüde katıldıkları istihdam alanından uzaklaştırılarak evlerine kapatılmaktadır. Yeni yayınlanan istihdam paketi ile gençlere iş bulma adı altında yaş grupları arasında yer değiştirme yapılacaktır, 30 yaş üstü işsizlik artırılacaktır, böylece sermayeye ucuz iş gücü temin edilmiş olacaktır.

Yıllardan beri izlenen ekonomik politikalar ülkemizi ucuz işgücü deposuna çevirmekte, her türlü sağlıksız ve güvenliksiz koşullarda işçilerin çalıştırılmasına yol açmaktadır. Son yıllarda bu

koşullarda çalışan tersanelerde, maden işletmelerinde ve benzeri pek çok işyerinde iş cinayetleri meydana gelmektedir.

Ülkemizde esnek üretime, doğal kaynakların kuralsız tüketimine, kamu varlıklarının satışına, katma değeri düşük üretime dayalı bir büyüme masalı halkımıza anlatılmaktadır. Ayrıca söz konusu büyüme oranları ile bugünkü Avrupa Birliği kişi başına gelir ortalamasının yarısına, ancak 2050 yılında varılabilecektir.

Suni anayasa tartışmaları ile laik, demokratik, sosyal hukuk devletine dayalı, eşitlikçi bir anayasa yerine, toplumsal uzlaşma aranmaksızın türbanla örtülmüş piyasa usulü bir anayasa halkımıza dayatılmaktadır.

Toplumumuz bugün cemaat ve tarikat yapıları eliyle gerici düşüncelerin etkisi altına alınmaktadır. 12 Eylül ile başlayan bu gerileşme dalgası AKP iktidarına yaslanarak güç kazanmakta, etkinliğini artırmaktadır. Bu siyasetin simgesi haline gelen türban, toplumun muhafazakâr bir yaşam biçiminin baskısı altına alınmasının, özgürlüklerin tehdit edilmesinin, özellikle kadınların toplumsal yaşamdan tecrit edilmesinin bir unsuru haline gelmiştir.

Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası yasaları ile çalışanların kazanılmış hakları budanmakta, Sağlık ve eğitim piyasasının insafına terk edilmektedir.

Sıcak paraya dayanan ekonomimiz gittikçe büyüyen cari açığı, dışa bağımlılığı ve 500 milyar dolara yaklaşan iç ve dış borçları ile toplumu hızlı bir çöküşe sürüklemektedir.